

Термінологічний словник

Бартер — обмін одного товару на інший без допомоги грошей.

Білонна монета — розмінна монета з дрібною вартістю, яка карбується не з дорогоцінного металу.

Готівкові гроші — виготовлені з паперу або іншого малоцінного металу знаки вартості.

Гроші — специфічний товар, що має властивість обмінюватися на будь-який інший товар і є загальним еквівалентом.

Депозитні гроші — неповноцінні знаки вартості, які не мають речового виразу й існують лише у вигляді певних сум на рахунках у банках.

Електронні гроші — різновид депозитних грошей, які означають, що переказування грошових сум за рахунками в банках здійснюється автоматично з допомогою ЕОМ за безпосереднім розпорядженням власників поточних рахунків.

Засіб нагромадження — функція, в якій гроші обслуговують нагромадження вартості в її загальній абстрактній формі.

Засіб обігу — функція, в якій гроші є посередником в обміні товарів і забезпечують їх обіг.

Засіб платежу — функція, в якій гроші обслуговують погашення різноманітних боргових зобов'язань між суб'єктами економічних стосунків.

Кредитна картка — іменний грошовий документ, що видається банком власникові поточного рахунка і дає йому можливість оплатити через ЕОМ свої покупки і погасити борги переказом грошей за рахунком без використання готівки.

Кредитні гроші — неповноцінні знаки вартості, які виникають і функціонують у обігу на основі кредитних стосунків.

Міра вартості — функція, в якій гроші забезпечують вираження і вимірювання вартості товарів, надаючи їй форму ціни.

Монета — установленої форми зливки металу, вагу і пробу яких засвідчує своїм штемпелем держава.

Паперові гроші — нерозмінні на метал знаки вартості, що випускаються державою (казначейством) для покриття своїх витрат і наділяються нею примусовим курсом (визначаються обов'язковими до приймання в усі види платежів).

Світові гроші — функція, в якій гроші обслуговують рух вартості в міжнародному економічному обороті.

Функція грошей — «робота» грошей щодо обслуговування руху вартості товарів.

Повноцінні гроші — гроші, вартість яких визначається вартістю матеріалу, з якого вони виготовлені.

Неповноцінні гроші — гроші (знаки вартості), які виготовлені не з дорогоцінного металу (гроші, в яких номінальна вартість перевищує реальну).

Вексель — це письмове боргове зобов'язання, яке дає його власнику (векселедержателю) незаперечне право вимагати від боржника (векселедавця акцептанта) вказану в ньому суму платежу після закінчення встановленого строку.

Банкнота — є простим векселем емісійного банку.

Чек — письмовий наказ банку власника поточного рахунка про виплату певній особі вказаної в ньому суми грошей.

Масштаб цін — вагова кількість дорогоцінного металу, прийнятого за грошову одиницю.

Ціна — це грошовий вираз вартості.

Грошова одиниця — установлений у законодавчому порядку грошовий знак, який служить для вимірювання та відбиття цін усіх товарів.

Купівельна спроможність — кількість товарів та послуг, які можна придбати за грошову одиницю.

Демонетизація золота — процес витіснення золота і срібла з обігу; втрата золотом грошової функції.

Загальний еквівалент — товар, на який можна обміняти будь-який товар.

Споживна вартість — здатність грошей задовольнити будь-які людські потреби внаслідок використання їх як загального засобу обміну.

Мінова вартість — певне кількісне співвідношення, в якому один товар обмінюється на інші.